రాగవసంతం

-యామినీ సరస్వతి-

''నాకీ పెళ్ళి వద్దు నాన్నగారూ.''

నివ్వెరపోయి చూశారు కృష్ణస్వామిగారు.

''అవునండీ నాన్నగారూ! నాకీ పెళ్లి వద్దు. నేను పెళ్లి చేసుకోను. నన్నిలాగే వుండనివ్వండి.''

''ఎందుకమ్మా'' ఆశ్చర్యంగా అడిగారాయన.

''ఎందుకంటే ఎందుకో స్పష్టంగా చెప్పలేను. కాని నన్ను బలవంతం చెయ్యకండి నాన్నగారూ.''

''చూడు బేబీ! నీవూ చదువుకున్నావు. లోకం ఎలాంటిదో తెలుసుకున్నావు. ఈ సంఘం ఒక అడవి. అందులో సింహాలూ, శరభాలూ భల్లూకాలే కాదు. గార్దభాలూ వున్నాయ్! అందులో అందమైన లేడి హాయిగా కులాసాగా స్వేచ్ఛగా తిరగటానికి వీల్లేదమ్మా! రక్షణ....రక్షణ కావాలి బేబీ!''

ఆ మాటకి నవ్వి అంది వేదవతి ''మీరు చెప్పింది నిజమే నాన్నగారూ! కానీ అమ్మా మీరూ వున్నంత కాలం నాకేం భయం?''

నిట్టూర్చారు ఆయన. ''నీ మాట నిజమే తల్లీ. ఈ శాశ్వతం కాని నన్ను నమ్ముకుంటే ఎలాగమ్మా? అప్పుడో యిప్పుడో అనేట్లున్నాను నేను.''

ఆయన మాటలు పూర్తి కాకముందే 'అలా అనకండి నాన్నగారూ! మీరు నిండా నూరేళ్లు వుండాలి. దేశానికి మీరెంతో అవసరం' అంది.

ఆ మాటలకి ఆయన భారంగా 'దేశానికి మేమెంతో అవసరం. ఆ మాట నిజమే తల్లీ! కానీ మాకు దేశం వుపకరించటం లేదు. అడుగడుగునా అపజయాలతో, మోసపోతో, బ్రతుకుని నెగ్గించుకుని వచ్చాను. అందలాల్లో తిరగవలసిన మీరు నా వల్ల అద్దె కొంపలో బ్రతుకుతున్నారు' అన్నాడు.

''మీరేం చేశారు నాన్నగారూ! భగవంతుడి పంచాయితీ అది ఏం జరిగినా ఆయన ఏది ఎలా ఎప్పుడు జరగాలో విజ్ఞ యించి నిర్దేశించినట్లే జరుగుతుంది. అలానే జరిగింది ''

''ఈ మాటలన్నీ ఎందుకులేమ్మా! నీవూ ఓ ఇంటిదానివై నీ కడుపున ఓ కాయ కాస్తే మేం చూసి ఆనందిస్తాం. వాళ్ళకి రేపు జాబు రాయాలి. బాగా ఆలో చించుకొని రేపు చెప్పు బేబీ'' అన్నా రాయన.

మౌనంగా గదినించి వెళ్ళింది వేదవతి.

*　　*　　*

''అతనికి నీవు నచ్చావట! నీవూ నీ మాట చెపితే వాళ్ళకి జాబు వ్రాస్తాను.''

వారం రోజుల తర్వాత మళ్ళీ నాన్న గారు అడిగిన ప్రశ్నకి తల వంచుకుని సమాధానం ఇవ్వలేదు వేదవతి.

''బేబీ! చెప్పమ్మా! నీకు నావద్ద పూర్తి స్వాతంత్ర్యం వుంది. నీకు నచ్చకపోతే చెప్పమ్మా. ఏదో వంకబెట్టి వ్రాసేస్తాను.''

ఆ మాటలకి పేలవమైన గొంతుతో కాంతి విహీనమైన ముఖంతో అంది 'నచ్చక పోవటానికి అతనికేం లోటు నాన్నగారూ! అందానికి అందమూ, చదువుకి చదువూ, చదువుకి తగ్గ వుద్యోగమూ అన్నీ వున్నాయ్. కానీ నాకే అసలు

పెళ్ళి చేసుకోవటం ఇష్టం లేదు' అంది వేదవతి.

ఒక్క క్షణంపాటు జవాబివ్వలేదాయన తర్వాత మెల్లిగా "ఇక ఆ మాట అనొద్దు బేబీ! నీవు పెళ్ళి చేసుకోక తప్పదు. కాదంటే నన్ను చంపుకు తిన్నట్టే ఏదో నీ చిన్న వయస్సులో మేం పడిన ముచ్చట ఆ విధంగా భగ్నమై పోయిందని మమ్మల్ని మనోవ్యధకు గురి చేయకు" అన్నారు బాధగా.

ఆ మాటలకు గాయపడినట్టే 'ఎంత మాట అన్నారు నాన్నగారూ! మీ కొరకు ప్రాణం వదలమన్నా వదలగలను అలా టిది .'

ఆమె మాట పూర్తి కాకుండానే 'ఐతే ఇంకేం తల్లీ! ముహూర్తం నిశ్చయించు కోటానికి వస్తానని వ్రాస్తాను' అన్నాడు సంబరంగా.

ఆయన ముఖంలో ద్యోతక మౌతున్న ఆనందానికి లొంగిపోయి, ఆయన్ని బాధ పెట్టటం ఇష్టంలేక, ఎదురు చెప్పలేక, విధి ఎలా లాక్కెళితే అలా పోవటమే మను ష్యుల బాధ్యత అనుకుని మౌనంగా వుండి పోయింది ఆమె.

"రాయనా బేబీ."

తలూపింది.

"ఇంకో మాట బేబీ! అతను కట్న కానుకలు ఏమీ వద్దన్నాడు. నా అదృష్టం కొద్దీ నీవు కలిగావనుకుంటే అంతకంటే ఇతను అల్లుడు కావటం మరీ అదృష్టం అనిపిస్తోంది. ఐ.ఏ.యస్. అయి డివిజనల్ కలెక్టరుగా పనిచేస్తున్న వాడు కట్నం లేకుండా రావటం యీ జన్మకి అదో భాగ్యం తల్లీ."

ఆయన ఆనందాన్ని గమనించి నిట్టూర్చింది.

ఇక ఆయనకూడా ఏమీ అనలేదు.

ఓ నిమిషం నిశ్శబ్దంలో లీనమైంది.

"నాన్నగారూ! నా గురించి ఆయనకి చెప్పారా?"

"బేబీ! ఇక అవన్నీ మరిచిపోమ్మా! మీ నాన్న అవివేకంగా చేసిన దానికి నీవు అనుభవించిన శిక్ష చాలు మళ్ళీ మళ్ళీ గుర్తు చేసి బాధ పెట్టి బాధ పడొద్దు అదో జన్మ! అంతే!! ఇది నీకు వేరు జన్మ! అతనూ అదే మాట అన్నాడు. వేదశిఖ లాంటి వేదవతి అన్నాడమ్మా అబ్బాయి అదంతా విని."

ఎంత కాదనుకున్నా అతని సంస్కారాన్ని కాదనలేక పోయింది. మనస్సులో ఓ మూల మంచి భావం మెదిలింది.

"వెళ్ళమ్మా. మీ అమ్మతో కలిసి వెళ్ళి మాటాడు. కావలసిన చీరలూ, నగలూ తీసుకో తల్లీ. నాకు నీకంటే కోర్కెలు తీర్చవలసిన వారెవరున్నారు."

"మీ ఇష్టమే నా ఇష్టం నాన్నా. మీరూ అమ్మా ఏవి తెస్తే అవే నాకు తృప్తి నిస్తాయి."

ఆనందంతో నిట్టూర్చారు కృష్ణస్వామి గారు

* * *

పెళ్ళి శాస్త్రోక్తంగా విధి విహితంగా జరిగి పోయింది.

ఆసక్తి లేకున్నా, ఆనందంతో కాకున్నా బాధ్యతాయుతంగా నైనా కార్య కలాపాలు

ట్వింకిల్ ట్వింకిల్ ఫిల్మ్‌స్టార్!

ఇంటగెలిచి రచ్చగెలవటం అసలు
సామెత
రచ్చగెలిచి ఇంటికి రావటం ఈమె
సాధించిన ఘనత
విషాద చిత్రాలతో తనకంటూ వేసు
కుందో ముద్ర
హుషారు పాత్రలలో కూడ తనదే
పైచేయంటుంది ఊర్వశి శారద.
కాలం మారినా ఈమెమాత్రం
మారని మనిషి
కనుకనే కాగలిగింది ప్రేక్షక
హృదయాల పట్టమహిషి

—జి. యస్. సూరి

అన్నీ నెరవేర్చింది వేదవతి.

పెళ్లి వైభవంగా చేశారు కృష్ణస్వామి గారు. అల్లుడుగారు కట్నం కోరక పోవ డంతో వియ్యాలవారు అబ్బురపడేట్టు కథల్లో చెప్పినట్టుగా ఆకాశమంత పందిరీ, భూదేవంత అరుగూ వేయించారన్నట్టు, ముత్యాల ముగ్గులూ రత్నాల రంగవల్లికలూ అన్నట్టుగా చేశారు. ఏ లోటూ లేకుండా, రాకుండా ఎవరూ నొచ్చుకోకుండా అయిదు రోజులూ అఖండవైభవంగా పెళ్ళి జరి పించారు.

పెళ్ళి ముగిసి పోయింది. అయిదవ నాటి నాగవళ్ళి వేడుకతో.

ఆ రోజు సాయంకాలం వియ్యంకుల వారు కృష్ణస్వామిగారిని పిలిచి హెచ్చరిం చారు.

ఆడవాళ్ళతో ఒకమాట అడిగి చెపుతా మని వెళ్లి భార్యని పిలిచి చెప్పారాయన 'అమ్మాయిని కనుక్కో'మని.

మేడ పైభాగాన క్రిందినించి పాకించిన సన్నజాజితీగ చివర పూసిన మొగ్గని చూస్తో కూర్చుంది వేదవతి.

"పాపా!"

తల్లినిచూసి 'ఏమ్మా' అంటూ వచ్చింది ఎదురుగా.

కూతురిని దగ్గరగా కూర్చోపెట్టుకుని తల నవరించి వీపు నెమ్మదిగా నిమురుతూ 'ఒక్కదానివీ యిలా కూర్చున్నావేమ్మా' అంది రామలక్ష్మిగారు

తల్లి ముఖంలోకి దీనంగా చూసింది వేదవతి.

'పాపా' అని గుండెల కదుముకుంది ఆమె

'ఆడవాళ్లు ఎన్ని యేళ్లు పెరిగినా తలి దండ్రులని విడిచిపోక తప్పదమ్మా. ఇది మనకు శాపం కాదు వరం తల్లీ! మనం వెళ్లిమరొక వంశాన్ని వుద్ధరిస్తున్నాం. పాపా మనం లేని మగవాడిజీవితం శూన్యం

తల్లీ! నరకం లాంటి వాళ్ల జీవితాన్ని స్వర్గంగా మారుస్తామమ్మా మనం''

''కానీ—కానీ—నేను నిన్నూ నాన్న గారినీ విడిచి వెళ్లలేనమ్మా! నన్ను ఇక్కడి నుండి బలవంతంగా పంపించి వెయ్యకండి. మీకు దూరమై మసలలేనమ్మా.''

దాదాపు దుఃఖంతో పూడకపోతున్న గొంతుకతో అన్నకూతురి మాటలు విని పేలవంగా జవాబిచ్చింది రామలక్ష్మమ్మగారు ''మొదట మొదట అలాగే వుంటుంది తల్లీ, ఈ రాత్రి కాస్తా గడిస్తే రేపటికంతా మమ్మల్ని మరచి పోతావు మాకంటే అతనే నీకు ఎక్కువౌతాడు. ఆడపిల్లలంతా అంతేనమ్మా''

'అమ్మా!'

''ఏమ్మా?''

''వద్దమ్మా! వద్దు! నా కిష్టం లేదు - కొన్నాళ్లయినా నన్ను యిలాగే వుండ నివ్వండి'' ఓడిపోతున్న గొంతుకతో అంది వేదవతి

''ఛ! ఛ! అలా అనొద్దమ్మా కన్య వధువుగా మారక తప్పదమ్మా. జీవితం సంపూర్ణం కావాలంటే జత కాక తప్ప దమ్మా.''

''అమ్మా.''

''పాపా! నా మాట వినమ్మా! నీవు ఎంత వాదించినా దీనినుంచి తప్పించుకో లేవు. మూర్ఖంగా వాదించి తప్పించుకోవా లని యత్నిస్తే దక్కేది అవమానమే నమ్మా.''

ఆ మాటలకి చివాలున లేచి నుంచుని ''కనీసం నీవన్నా అడ్డుపడి ఈరోజుని తప్పించమ్మా. అంతకంటే నేను మరేమీ కోరను'' అని చకచకా దిగిపోయింది యింకో మాటకి ఆస్కారం యివ్వకుండా.

భార్యద్వారా అంతా విన్న కృష్ణస్వామి గారు ఆలోచనా సంక్రాంతమయిన మన స్సుతో వియ్యంకులకు ఏదో సర్ది చెప్పి అప్ప టికి వాయిదా వేయించి కూతురి కోర్కె నెరవేర్చారు.

* * *

తర్వాత రెండు నెలలకి పెళ్లయి మూడో మాసంరాగానే కబురుచేశారు వియ్యంకులు. మంచిరోజు చూసి ముహూర్తానికి ఏర్పాటు చేయించండని.

కూతురు ''వద్దమ్మా వద్దు. ఈ మగ వాళ్లు రాక్షసులు వాసన చూచి ఆనందించా ల్సిన పువ్వుని నలిపి నేలవేసి కాలరాస్తారు'' అన్న మాటలు విని నిర్ఘాంతపోయింది రామలక్ష్మి.

''అవునమ్మా! సున్నితమైన మనస్సుని వాళ్లు గ్రహించలేరు సరికదా గ్రహించ టానికి ప్రయత్నమైనా చెయ్యరు. మనం బానిసలం వాళ్ల దృష్టిలో. మన మొక సాధ నాలం మాత్రమే. అంతకు మించి వుప యోగమూ లేదు వుద్దేశ్యమూ లేదు''

మారు చెప్పలేకపోయింది ఆమె.

ఆమె దగ్గరిగా వెళ్ళి భుజంపై చేయివేసి ''నాన్నగారిలాంటి పూజనీయులని చేసు కున్న నీకు అర్థం కాదమ్మా యిది. ఇదంతా నొదగా అనవసర ప్రసంగంగా అనుకుంటు న్నావు కదూ'' అంది లాలనగా వేదవతి.

ఆ మాటలకి నొచ్చుకుని ''లేదమ్మా! కానీ అలా అనకూడదమ్మా తప్పు. అంద మైన తీగకి పందిరి ముఖ్యం తల్లీ'' అంది.

''అందుకే మీకొఱకై పెళ్ళిచేసుకున్నా

—శాంతి

నుగా అమ్మా. నే నిప్పు డెవరో తెలుసా? ....జిల్లాలో....డివిజనల్ సబ్ కలెక్టర్‌గారి సతీమణిని. శ్రీమతి వేదవతి కరుణాకరాన్ని తెలుసా?....ఇంతకంటే ముత్యాల పందిరి ఎక్కడమ్మా?''

''వేదా!''

''నా గుండెల్లో వుండే మంటలు మీరు చూడలేరమ్మా! కనీసం నే చెప్పే మాటలయినా విని అర్థం చేసుకుని ఆదరించండి''

''[illegible]

[illegible]

.కాదని మీరు పట్టుబడితే ఆ శృంగారం నా శవానికే నమ్మా.''

''వేదా!''

''కోపపడవద్దమ్మా! కొన్ని కొన్ని నిజాలు చాలా కఠినంగానే వుంటాయి. ఏం చెయ్యను? మనసుకీ మాటకీ లంగరందని వాళ్ళలా అబద్ధం చెప్పటానికి నా చేతకాదు, మీరూ [illegible]లేరు! ఈ మూగమనసు [illegible] విని అదృష్టం ఎవరికీ లేదమ్మా.''

''[illegible] తర్కం. [illegible] ప్రతి [illegible]''

[illegible]

వుండాలి.

కానీ తనదో?

"భగవంతుడా యిక నీవే దిక్కు" అనుకుంది వేదవతి గత్యంతరం లేక.

* * *

మేడమీద గది అలంకరించారు.

గదిలో ఒక్కో గోడకి మధ్య ఒక్కో పెద్ద పటం తగిలించారు. అన్నీ శృంగార రస తరంగాలే! శకుంతలా దుష్యంతులూ, మేనకా విశ్వామిత్రులు, రతీ మన్మధులు, సత్యా కృష్ణులు వివిధ భంగిమల్లో శృంగార రసాన్ని గది నిండా వెదజల్లు తున్నారు. పందిరి మంచానికి తల వైపూ అటూ ఇటూ గోడలకి పెద్ద పెద్ద అద్దాలు తగిలించారు.

పందిరి మంచం చుట్టూ మల్లెపూల సరాలు వేలాడదీశారు. చాందినీ నుంచి దోమ తెరకు బదులుగా మల్లెదండెలే వేలాడ దీశారు. వేలు మోపితే నల్లనౌతుందా అన్నట్టుగా వుంది తలగడ. దానిపై స్వీట్ నైట్ అని అందంగా అల్లారు.

పరుపుపై పరచిన రోజ్ బ్లాంకెట్ కనులపండువుగా వుంది. కాళ్ళ వైపున మరో దిండూ దాని పైన్నే మరో బ్లూ బ్లాంకెట్.

మంచానికి తలవైపున కుడి వైపున ఓ టేబిల్‌పై పళ్ళెరాల నిండా రకరకాల స్వీట్స్! ప్లాస్కులు రెంటి నిండా పాలు, టీ ఇంకో పళ్లెరంలో లేత తమలపాకులూ, వక్కా, సుగంధ ద్రవ్యాలూ, ఏలకలూ, లవంగాలూ వున్నాయ్. మరో వైపు పన్నీరు బుడ్డి!

పైన సీలింగ్ ఫాన్.

మంచానికి దిగువ వైపు స్టూల్‌పై టేబిల్ ఫాన్.

పక్కనున్న పడక కుర్చీలో కూర్చున్నాడు కరుణాకర్.

తలుపు తీసి లోపలకు పంపారు వేదవతిని.

ఆమె లోపలకు రాగానే తలుపు మూసుకుంది

వంచిన తల ఎత్తలేదు వేదవతి.

ఉన్న చోటినుంచి కదల్లేదు ఆమె.

కుర్చీలోంచి లేచాడు అతను.

వెళ్ళి టేబిల్‌పై నున్న పన్నీరు అందుకుని ఆమె దగ్గరిగా వెళ్ళి సుతారంగా ఆమెపై పన్నీరు చిలకరించాడు.

తలెత్తి చూసి వంచేసుకుంది ఆమె.

మల్లె మొగ్గలు చేతిలో తీసుకుని ఆమెపై చల్లాడు.

కదల్లేదు మెదల్లేదు.

సమీపంగా వెళ్లి కౌగిట్లోకి తీసుకోవటానికి చేతులు చాచాడు.

దూరంగా వెళ్లింది ఆమె.

"వేదా "

" "

"వేదా "

" "

చేయి చాచి ఆమె చేతిని అందుకోబోయాడు అతను. తప్పించుకుని దూరంగా వెళ్ళింది.

"నీవు అందాల రాశివి. నా ప్రేమ రాశివి. హాయిగా తీయగా గడపవలసిన యీ రాత్రిని నీ మౌనంతో వృధా చెయ్యకు. క్షణక్షణమూ మధురమైన యీ రేయిని

ట్వింకిల్ ట్వింకిల్ ఫిల్మ్‌స్టార్!

నవలా నాయకి సిరివాణి
చలన చిత్రరంగానికి మకుటంలేని
మహారాణి
నటనలో కనపరుస్తుంది సహజమైన
ఈజ్
అందుకనే ప్రేక్షకులకు ఈమంటే
అమితమైన క్రేజ్

—జి. యన్. సూరి

వృథా చేయకు. రా."

అతని చేతినుండి తన చేయి విడిపించుకో చూసింది. కానీ సాధ్యం కాలేదామెకి.

"పదిమంది పెద్దల మధ్య పవిత్రమైన వేదమంత్రముల మధ్య శుభ ముహూర్తాన పడిన లంకె యిది అంత సులభంగా జారిపోదు "

మౌనంగా నిలుచుంది

దగ్గరగా లాక్కోబోయాడతను.

సాధ్యం కాలేదు.

"ఇదిగో! ఇలా బెట్టుపోయావంటే విన్నెత్తుక వెళతాను. తెలుసా? మంచిగా మల్లెపూవులా నడిచిరా."

దానికీ సమాధానం లేదు.

చేయి వదిలి రెండు చేతులూ సాచి కౌగిట్లో బంధించ బోయాడు.

"నన్ను వదలండి."

"ఎందుకో?" ఆమె మాట్లాడినందుకే సంతోషపడ్డాడతను.

"నాకిష్టం లేదు."

నవ్వాడతను.

"నిజం! నాకు మగవాళ్ళంటే అసహ్యం" దానికి అతను నవ్వితే మళ్లీ అంది "నవ్వినా నాకేం భయం లేదు. నాకు మగ పురుగులంటే గిట్టదు "

పకపక నవ్వాడతను.

"ఛీ! ఎందుకలా నవ్వుతారు? అసహ్యమంటే అర్థం కావటం లేదా? మిమ్మల్ని చూసినా మాట్లాడినా మీరు తాకబోయినా నా కసహ్యం. నేను భరించుకోలేను. కాదని రాక్షసుడిలా ఏదయినా చేయబోతే మధ్యలో నా శవంతో సంసారం చెయ్యాలి మీరు."

అతని ముఖంలో గాంభీర్యం అలుముకుంది.

"దయచేసి నన్నర్థం చేసుకోండి. పశువులా మూర్ఖంగా "

ఆమె మాటలు పూర్తి కాకముందే "ప్లీజ్! ఇంక ఏమీ చెప్పొద్దు. నాకు అర్థమైంది. అంతగా వివరించ నక్కర లేదు. కానీ ..కానీ...ఇలాంటి దానివి పెళ్లెందుకు

చేసుకున్నావు?" అన్నాడతను ఆలోచనా పూర్వకంగా.

"జన్మనిచ్చిన తల్లిదండ్రుల్ని బాధించ లేక."

"కానీ యీ నీ అసంగత చర్యవల్ల నేనెంత బాధపడాలో నీకు తెలుసా?"

ఆమె ఓ క్షణం ఆలోచించి అంది.

"మీకేం మగ మహారాజులు. వాలి దలచుకున్నచేటికి తోట నిండా పువ్వులే."

"హుం! పొరపడ్డావన్న మాట! నే నలాంటి వాడిని కాదు. మగవాడి నైనంత మాత్రాన నిప్పులవిడిగా తిరుగుతా ననుకో వద్దు."

"ఏం కష్టం."

"నా కష్టం.... నా ఇష్ట మేముంది? నా ఇష్టమూ నా ప్రేమా నా మనస్సూ అన్నీ యీ క్షణాన్నే నీ ధృష్ట్యా చల్లుకున్నాయి. కానీ అవి నిన్ను బంధించలేక పోతున్నాయ్."

"చూడండి! ప్రవాహంలో కొట్టుకుని వెళుతున్న కట్టెల్లాంటి వాళ్లం మనం. ఇక్కడ కలుస్తాం. మరికొంత దూరం వెళ్లాక విడిపోతాం. కారణం ప్రవాహం కానీ మనం కాదు. జీవన ప్రవాహం చేర దీసిన మనల్ని ఏ క్షణాన్నో విడదీయక మానదు. కొద్ది రోజులయ్యాక మీరు విడాకులు తీసుకోండి మీ కిష్టమైన అమ్మాయిని మళ్లీ పెళ్ళి చేసుకోండి."

"హుం! మాటలు విషం పూసిన కత్తుల్లాంటివి. ఎంత మాట పడితే అంత మాట అనటం చాలా అన్యాయం. ఏ నాటికైనా నీ మనసు మారాలి. నా బ్రతుకు పండాలి. అంతే."

"చాలా కృతజ్ఞురాలిని. అన్య క్తుల చేతిలో నయితే యీ సరికి అశువులు పోయివుండేవి."

అతను ఓ క్షణంపాటు మౌనం వహించాడు.

తర్వాత 'సరే! ఇదంతా మన మధ్యనే వుండనీ చివరికి మీ తలితండ్రులకి కానీ మా తలిదండ్రులకి కానీ తెలియనవసరం లేదు. అనుకూలించిన నాడు అనురాగాలు పంచుకుందాం. లేదా యింతే.... పగలంతా ఒకటయినా చీకటిలో యిద్దరిగా బ్రతుకుదాం' అన్నాడు పేలవంగా నవ్వి.

ఆమె ఏమీ అనలేదు.

"నేను పక్కింట్లో పడుకుంటాను. నీవు వెళ్ళి ఆ సంపంగె పైన పడుకో.... నో.... నో... యింకేమీ చెప్పక. నేను కలెక్టర్ని నా ఆర్డర్ కి ఎదురు చెప్పకూడదు" అన్నాడతను నవ్వుతూ.

వెళ్ళి పడుకుంది ఆమె యింకేమీ అనలేక.

అతను పక్కింట్లో పడుకున్నాడు. కాలం గడుస్తోన్నా అతనికి నిదర రావటంలేదు ....దాదాపు గంట గడిచాక లేచి చూశాడు. ప్రశాంతంగా నిదరపోతోంది వేదవతి.

'సుఖంగా పోయిగ్గా ఎన్నేళ్ళనుంచో కంటోన్న కలలు ఫలింప జేసుకోవలసిన యీ శుభ గడియలో యిలా గడుపుతున్నాను. ఏ జన్మాన ఏ దంపతుల విడదీసిన ఫలితమో యిది!'

చూసి చూసి [illegible] ఏ నాటికయినా యీ సంపెంగ [illegible]ందా అనుకుని వెళ్ళిపడుకున్నాడు నిద్రపోతున్నా.

అత్తవారింటికి వెళ్ళక తప్పలేదు వేదవతికి.

ఈ ప్రపంచంలో ఏది ఎలా వున్నా షో మాత్రం తప్పదు. కడుపునిండా తిండి లేకున్నా మంచి బట్టకట్టి తిరగాలి. లోపల చిరుగు చొక్కా తొడుక్కున్నా పైన కోటు వుంటే ఫరవాలేదు ఇదీ దీని ప్రకృతి.

అత్తవారింటికి వెళ్లాక ఆ రోజు రాత్రి గదిలోకి వెళ్ళను. చాలా భయపడింది వేదవతి. కానీ సభ్యతా సంస్కారాలు మూర్తీభవించిన కరుణాకర్ వేదవతికి స్నేహితుడిలానే వున్నాడు.

రోజులు గడుస్తున్నాయ్. కాలంలో మార్పు వస్తోంది. కానీ వాళ్ళ దాంపత్యంలో మార్పులేదు. అతనితో షికార్లకీ సినిమాలకీ వెళుతుంది. తప్పనిసరి అయినచోట డిన్నర్‌కీ వెడుతోంది.

ఓ రోజు హఠాత్తుగా కరుణాకర్ అక్కగారు వుత్తరం రాశారు, నూతన దంపతులని రమ్మని. ఉత్తరం వచ్చిన రోజు సాయంకానికే దిగబడ్డారు కరుణాకర్ బావగారు.

ఇహ తప్పనిసరి అయి కరుణాకర్, వేదవతి మరురోజు ఆయనవెంట బయలుదేరి వెళ్ళారు. అక్కడికి వెళ్ళాక, మొదటి రోజు మామూలుగానే గడిచిపోయింది, కానీ చిక్కల్లా తెల్లారాక కనిపించింది.

సూక్ష్మజ్ఞానీ, అనుభవజ్ఞురాలు అయిన ఆమె సంగతి చూచాయగా గ్రహించింది. నలగని పరుపూ, వాడని పూలూ, వాడబడని పదార్థాలూ ఆమెకి చెప్పక చెప్పాయ్ రహస్యాన్ని.

మరదలికి తలంటిపోస్తూ నిలవేసి అడిగింది ఆమె.

ముందు తటపటాయించినా చివరికి భయం భయంగానే తన వూహలూ భయాలూ చెప్పింది వేదవతి. ఫక్కుమని

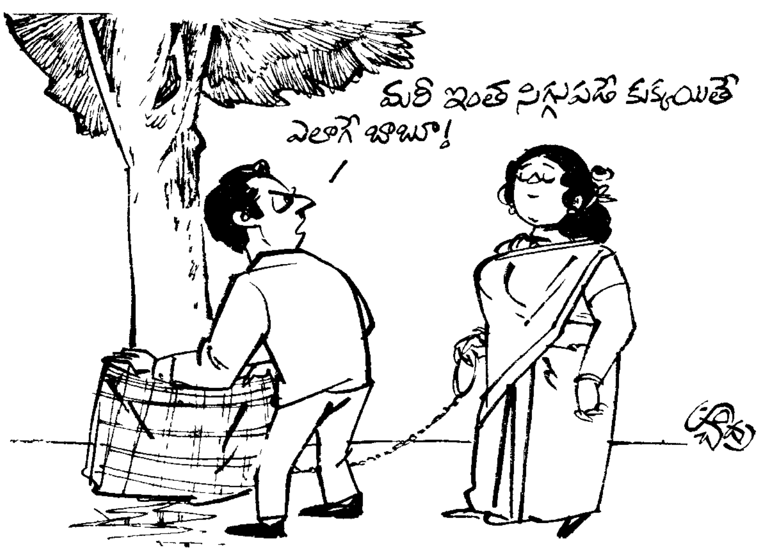

నవ్విందామె.

"పిచ్చిదానా! ఆడదానికి తోడులేనిది యీ ప్రపంచంలో వ్యర్థమే పాలయినా కాగాకా తోడకుంటే అవి వ్యర్థమై విరిగి పోతాయ్. ఆడదయినా అంతే! కాపీ పూయని మొక్క వ్యర్థమే "

దానికి జవాబు యివ్వలేదు వేదవతి! ఇది మామూలు పాఠేగా' అనుకుని.

హఠాత్తుగా అడిగింది ఆమె ' మీ అమ్మ గారికి యీ విషయం తెలియదా?"

"తెలుసు కానీ నాతో తెలియనట్లే వుంటుంది."

"ఏమీ చేయలేదా!"

"ఎందుకు లేదు వదినగారూ! ఎవరెవరినో అడిగి యంత్రాలు వేయించింది. తంత్రాలు చేయించింది ఆకులమందు పెట్టించింది ఇవన్నీ ఫలానా అని చెప్పకుండా చేసి చేయించింది. కానీ నాకు తెలుసు. తెలిసీ ఆమె తృప్తికై అన్నీ తీసుకున్నాను. చివరికీ నాలో ఏదో లోపముందని లేడీ డాక్టర్ వద్దకి కూడా తీసికెళ్ళి పరీక్ష చేయించింది.

"డాక్టర్ ఏమంది? ఆత్రుతతో ప్రశ్నించిందామె 'ఏమంటుంది' నాలో ఏదయినా లోపముంటే కదా?"

"అయితే లోపమల్లా బుద్ధి లోవుందన్న మాట."

జవాబు చెప్పలేదు వేదవతి

"వేదవతీ! నేను ఒకటి చెపుతాను వింటావా?"

తలూపింది

"ఇలారా "

దగ్గరికి వచ్చింది చెవిలో ఏదో చెప్పిందామె. తలూపింది వేదవతి. తర్వాత అర గంటసేపు తల తుడుస్తూ, చిక్కుతీస్తూ ఏదేదో చెప్పింది ఆమె.

*   *   *

సాయంకాలం అలా బయటికి వెళ్లారు బావా మరదులు.

"మీ అక్కయ్య అంతా చెప్పిందోయ్. మృష్టాన్నాన్ని ఎదురుగా వుంచుకుని నోరూరుతూ వుంటే ఎలా సహించుకుంటున్నావ్?"

దెబ్బ తిన్నట్టయి 'మీ కెలా తెలుసు?' అని అడిగాడు

"మీ అక్కయ్య చెప్పింది."

"ఆమె కెలా తెలుసు?"

"మీ అక్కయ్యలాటి ఆడవాళ్ళకి ఎవరూ చెప్పనవసరంలేదు. వాళ్లే అంతా గ్రహించుకోగలరు .'

మౌనం వహించాడు కరుణాకర్.

"నేనో మాట చెపుతా విను మేడ మెట్లు ఒక్కొక్కటే ఎక్కాలి గానీ ఎగిరి పోలేం మనం. అర్థమయిందా?"

"నిచ్చెన ముట్టుకునే అవకాశమేలేదు."

"పిచ్చివాడా? ఎలా కలెక్టరువయ్యావ్ ఏదయినా మనం కలిగించుకోవాలి. వెన్న ఒక్కసారిగా కరిగి నేయి కాదు. పెగ సోకాలి. అంతే!"

*   *   *

మామూలుగా పడుకున్నా ఏదో ఆలోచన! ఏదో భావన? నిద్రలో చేయివేశాడు కరుణాకర్. నిదానించి చూసింది. గాఢంగా నిద్రపోతున్నాడతను. ఆ చేయి సోకుతున్న చోట వేడిగా మండుతున్నట్టుగా వుంది ఆమెకి. ఆ వేడిలో ఏదో తపన! ఏదో ఆరాటం!!

తర్వాత అతను నిద్రలో తెలిసో తెలియకో చేసిన చర్యలకీ ఆమె దేహం విప్పువిఅనుః కుని వున్న వెన్నలా కరిగిపో సాగింది వేడిలో.

అతని కౌగిట దాగిన ఆమెకి శరీర మంతా చెప్పరాని తపన - తెలియని బాధ.

*　　*　　*

"ఎక్కడో ఏదో చదివో ఏ బుద్ధిహీను రాలో చెపితే విని పండంటి సంసార సుఖాలు యిన్నాళ్ళూ వ్యర్థం చేసుకున్నావ్. జీవితం చాలా విలువైంది. యవ్వనం చాలా చిన్నది. అనుక్షణమూ అనుభ వించవలసిన వయసది. దాన్ని వ్యర్థం చేసుకున్నారు యిన్నాళ్ళూ పూర్వంలా విడమరిచి చెప్పే ముసలమ్మలు లేరు. ఆధునికమైన చదువులు చదివి, అర్థం లేని సిగ్గుతో, భయాలతో జీవితాలు పాడు చేసుకుంటున్నారు యువతీ యువకులు. సెక్స్ పేరిట వచ్చే నానా చెత్తా చదివి తెలి యని విషయాలని భయంకరంగా వూహించు కుని సంసారాలని నరకం చేసుకుంటు న్నారు. నిజమైన సెక్స్ ఎడ్యుకేషన్ వచ్చే వరకూ యీ జెనరేషన్ జీవితాలు యింతే। వక్రమార్గాల్లో జీవితాలు నడుస్తే మనుషులు భయంకరంగా తయారయి సంఘానికి శత్రువులై సంఘవినాశనానికి మూలకారణ మవుతున్నారు."

వదినగారు చెప్పినమాటలు విని పాదా లకి నమస్కరించి అంది వేదవతి. "ముళ్ళ కంచె తొలగించి నందనోద్యానంలో ప్రవేశ పెట్టారు నన్ను. మీకు ఆజన్మాంతం కృతజ్ఞురాలిని."

లేవనెత్తి కౌగిట్లోకి తీసుకుని కృతజ్ఞత లతో నీ ఋణం తీరదు మఱదలా। కోడ లిని కని నా కొడుక్కివ్వాలి" అంది నవ్వుతూ ఆమె.

ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వింది వేదవతి. ★

శ్రీ బాలాజీ వైద్యశాల

డా॥ పి. కుమారస్వామి దేవర

మార్వాడీ గుడివద్ద ఫోన్ 551, తెనాలి (ఏ.పి.)

బ్రాంచి: 9-D. శివాజీ స్ట్రీట్, మద్రాసు-17.

దీర్ఘ రోగులకు ఉత్తమ సిద్ధ వైద్యము

హస్త ప్రయోగం, అంగము చిన్నదగుట, సంభోగ కాలమందు అకస్మాత్తుగా కృశించుట, శుక్ల నష్టము, నపుంసకత్వము, (ఒక దోస్‌తో ఎన్నడూ కని విని ఎరుగనంత వీర్య స్తంభన కలిగి హాయి నిచ్చును. అసం తృప్తి చెందు స్త్రీ, పురుషులు వాడతగినది) స్వస్థులు, కుష్ఠు - బొల్లి, చర్మ వ్యాధులు హెర్నియా (గిలక),పోస్టు ద్వారా కూడా వైద్యం చేయబడును. ఉబ్బసం, క్షయ, ఆయాసం, దగ్గులకు ఉచిత వైద్యం. రండి.

వరిబీజము (బుడ్డ), హెర్నియా, మూత్రవ్యాధులు అపరేషన్ లేకుండ బాగు చేయబడును, స్వయంగా వచ్చి సంప్రదించవలెను